

Reg. No. M. 2997.

தனிப்பிரதி அணு 1.

REPUBLIQUE FRANÇAISE

Liberté - Egalité - Fraternité

VITTAGAM

JOURNAL HEBDOMADAIRE PARAISSANT LE JEUDI

சுமரியர் :

யாழ்ப்பாணம்
தென்கோவை

ச. கந்தைய பிள்ளை
தமிழ்ப் பண்டிதர்,
சிலோன்.

LE REDACTEUR
TENKOVAI
S. CANDIAH PILLAI
TAMIL PANDIT
JAFFNA
CEYLON.

வித்தகம்

வியாழக்கிழமை தோறும் வெளிவருவது

Bureau de la Direction :—
RUE D'AMBALATADOUAYER
MADAM NO. 4, Pondichery.

நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
லத்தகர்க்க் கல்லா. லரிது. குடள்.

காரியாலயம்:—
அம்பலத்தாடு ஐயர் மடத்த
வீதி நெ. 4, புதுவை.

VOL. I.

புதுவை, பவ-வரு) ஆனி-மீ க வ (14-6-34)

No. 29.

திருமந்திரம்

ஆணைய மாய்வருந் தாது ளிருந்தவர்
மாணைய மாய மனத்தை யொருக்கிப்பின்
பாணைய மாய பரத்தை யறிந்தபின்
ருணைய மாய தனனந் தானே.

மருவொத்த மங்கையுந் தானு முடனே
யருவொத்து நின்றமை யொன்று முணராக்
கருவொத்து நின்று கலக்கின்ற போது
திருவொத்த சிந்தைவைத் தேந்தைநின் றுனே.

அம்பன்ன கண்ணி யரிவை மனோன்மனி
கோம்பன்ன நண்ணிடைக் கோதை குலாவிய
சேம்பொன்செய் யாக்கை சேழிகமழ் நாடொறு
நம்பனை நோக்கி நவலுகின் றுளே.

பெண்பாற்புலவர்கள்

யாழ்ப்பாணம் வேலணையூர்,

பண்டிதர் திரு. சிபா. இரத்தினம்

அவன் எழுதின

(பதிப்புரிமை கட்டுப்பாட்டிதழில் உரியது)

(28-ம் வாழ்க்கை தாடர்ச்சி)

குறமகள் இளவெயினி

குறவர் தலைவனாகிய 'ஏறைக்கோனை' 'எம்மோன்' என்று இவர் கூறியிருந்தலி னால் இவர் குறக்குடியில் பிறந்தவர் என்பதும் இவர்க்கு இப்பெயர் சாதியால் வந்தது என்பதும் அறியக்கிடக்கிறது.

இவர் ஏறைக்கோனின் நற்குண நற் செய்கைகளைப் புகழ்ந்து

'தனக்குச் சிறந்தோர் தன்னைப் பிழைப்பின் தான் அதைப் பொறுத்தலும் பிறருடைய வறுமைக்குத் தான் நாணுதலும், படையிடத்து நல்ல வலியை உடையதாலும், அரசனையுடைய சபையின்கண் மேலாக நடத்தலும் நம்மால் மதிக்கப்படுதலைவர்க்குத் தகுவனவல்ல. அகன்ற மார்பினையும் கொல்லுவேலினையும் காந்தப்பூ மாலையையுமுடைய குறவர்க்குத் தலைவனும், ஆகாயத்திலியங்குகின்ற மேகத்தைத் தனது உயர்ந்த சிகரத்தால் தடுக்கின்ற மலைபினது உச்சிக்கண் பொழுது படுகின்ற காலத்தில் இனத்தினின்றும் பிரிந்து தான் சேரும் இடத்தைக் காணக் காட்டிலுள்ள கலைமான் தன் இளம்பிணையப் பயிரால் உழைப்பின் அவ்வோசையை குகையின்கட் கிடக்கின்ற பெரும்பலியேறு செவி கொடுத்துக் கேட்கும் பெரிய மலை நாடனும், எமது தலைவனுமாகிய ஏறைக்கோனுக்கே தரும். எனும் அருங்கருத்தமைந்த

"தமர்தன் தப்பின் அதுநான் நல்லும் பிறர்கையறவுதான் நாணுதலும் படைப்பழி தாரா மைத்தினன் ஆகலும் வேந்துடை அவையத்து ஒங்குபு

[நடத்தலும்

நம்மோர்க்குத் தகுவன அல்ல; எம்மோன்,

சிலசெவ மலர்ந்த மார்பில் கொலைவேடு முன்பு வீட்டின்கணியங்கும் மடப்பத்தை கோடற் கண்ணிக் குறவர் பெருமகன் யுடைய மயிலை அடிப்படுத்திக் கொள்ளுஞ் ஆமெழை தவிர்க்கும் பயங்கெழு மீயிசை சொல்லாகிய வலியையுடைய வேட்டுவனூ ஏற்படு பொழுதின் இனந்தலை மயங்கி யிருந்தவன் எனும் பொருள் அமைந்த கட்சி காணுகி கடமான் நல்லேறு மடமா னுகுபிணை பயிரின் விடர்முழை யிரும்புலிப் புகர்ப்போத்து ஓர்க்கும் பெருங்கல் நாடன்எம் ஏற்றைக்குத் தகுமே."

எனஞ் செய்யுளைப் பாடினர்.

இப்பாவால் ஏறைக்கோன் "குற்றம் பார்க்கில் சுற்றமில்லை" என்பதை நன்கறிந்தவன் என்பதும், ஈகைக்குணமும் வீரமும் பெருமிதமும் பொருந்தியவன் என்பதும், காந்தக்கண்ணியை உடையவன் என்பதும் பெறப்படுகிறது.

மாற் பித்தியார்

இவர் எக்குலத்தினர் என்பதும் யாரைப் பாடினர் என்பதும் அறிய முடியாதிருக்கிறது. இவர் செய்தனவாக புறநானூற்றில் இரு செய்யுள்கள் காணப்படுகின்றன. அச் செய்யுள்களில் ஒன்று

"ஒவத்தன்ன இடனுடை வரைப்பில் பாவையன்ன குறுந்தொடி மகளிர் இழைநிலை கெழுத்த மன்னர் கண்டிகும் கழைக்கண் றெடுவரை அருவி ஆடிக் கான யானை தத்த விறகில் கடுந்தெற்ற செந்தீ வேட்டுப் புறந்தாழ் புரிசடை புலர்த்துவோனே"

என்பது மற்றது. 'ஒலிக்கும் வெள்ளிய அருவிநீரை ஏற்றலால் நிறம்மாறி தில்லந்தளிர் போன்ற புற்கென்ற சடையோடு கூடி நின்று இப்பொழுது செறிந்த இலை யையுடைய தாளியைப் பறிப்போன்

முன்பு வீட்டின்கணியங்கும் மடப்பத்தை யுடைய மயிலை அடிப்படுத்திக் கொள்ளுஞ் சொல்லாகிய வலியையுடைய வேட்டுவனூ யிருந்தவன் எனும் பொருள் அமைந்த

"தறங்கு வெள்ளருவி ஏற்றலின் நிறம்

[பெயர்ந்து

தில்லை யன்ன புல்லென் சடையோடு

அள்ளிலைத் தாளி கொய்யு மோனே

இவ்வழங்கு மடமயில் பிணிக்குஞ்

சொல்லலை வேட்டுவன் ஆயினன்

[முன்னே"

என்பது.

'காணயானையும் ஏவல் செய்ததே' என்று அவனுடைய தவமிருதியைக் கூறினர். "செந்தீப்பேணிய முனிவர் வெண்கோட்டுக், களிற்று தருவிமகினை வேட்கும்" என்னும் பெரும்பாணாற்றுப்படை யடிகளானும் தவஞ் செய்வோர்க்கு யானை விற்றகு கொடுக்குமென்பதை அறியலாம்.

இவராற் பாடப்பட்ட தலைவன் அளப்பருஞ் செல்வத்தை நுகர்ந்த ஒருவன் என்பதும், இல்லறத்தில் ஒழுகியவன் என்பதும், பின்னர் இவற்றையெல்லாந் துறந்து அருங்காளிற் சென்று பெருந்தவம் புரிந்தவன் என்பதும் இவர் அவனைச்சந்தித்த அமயத்தில் அவன் நீராடிவிட்டுப் புறந்தாழ் புரிசடை உணர்த்தினான் என்பதும் பின்னர் உணவிந்காகத் தாளி கொய்தான் என்பதும் பிறவும் இச்செய்யுள்களிலிருந்து புலப்படுகிறது.

இன்னும் இவர் காட்டிற்குச் சென்று அவனைப் புகழ்ந்து பாடியதால் நாட்டிலிருந்தகாலத்தில் அவன் இவரை ஆத

ரித்து வந்தமையையும், அவன்மேல் இவர் கொண்ட உழுவலன்பின்றிற்ன் எத்தகைய தென்பதையும் அறிந்து கொள்ளலாம்.

வெண்ணிக் குயத்தியார்

இவர் வெண்ணி என்னுமூரில் குயச் சாதியில் பிறந்தமையால் இப்பெயரைப் பெற்றார். இவர் பாடியதாகப் புறநானூற்றில்

“நளியரு முந்நீர் நாவாயோட்டி
வளிதொழி லாண்ட உரவோன் மருக
களியியல் யானைக் கரிகால் வளவன்”
சென்றமர்க் கடந்த நின் ஆற்றல் தோன்ற
வென்றேய் நின்னிணு நல்லன் அன்றே
கலிகொள் யாணர் வெண்ணிப் பறந்தலை
மிகப்புக்கழ் உலகம் எய்திப்
புறப்புண் நாணி வடக்கிருந்தோனே”

எனஞ் செய்யுள் ஒன்று காணப்படுகிறது.

இதன் பொருள்: நீர்செறிந்த பெரிய கடலில் கப்பலை ஓட்டிப் போர் செய்தற்குக் காற்றின்றிக் கப்பல் ஓடாது நிற்க உடனே வாயுபகவானை அழைத்து ஏவல் கொண்ட வலியோன்மரபிதூள்வனவே! மதயானையை யுடைய கரிகாலனே! மேற் சென்று போரை எதிர் நின்று கொன்ற நினது வலிதோற்ற வென்றவனே! வெண்ணிப் பறந்தலையில் பெற்ற புண்ணிற்கு நாணி உலகத்துப் புகழை மிகப் பொருந்தி வடக்கிருந்தோன் நின்னிணும் நல்லன் அன்றே” என்பது.

‘கரிகால் வளவ’ என மூன்றாம் அடியில் வந்திருத்தலால் பாட்டுடைத் தலைவன் கரிகால்வளவனே யென்க, இப்புலவருடைய ஊர் புறத்திலுள்ள போர்க்களத்தில் கரிகாலன் சேரபாண்டியர்களுடொருபுது அவர்களை வென்றான் என்பதை

“காய்சின மொய்ப்பிற் பெரும்பெயர்க்

[கரிகால்

ஆர்கலி நறவின் வெண்ணி வாயிற்
சீர்க்கெழு மன்னர் மறலிய ஞாட்பின்
வேந்தர்சாய மொய்வலி அறுத்த ஞான்றை
எனும் அகநானூற்றுச் செய்யுளாலும்

“இரும்பணம் போந்தைத் தோடும்

[கருஞ்சினை

அரவாய் வேம்பின் அங்குழைத் தெரியலும்
ஓங்கிருஞ் சென்னி மேம்பட மிலைந்த

இருபெரு வேந்தரு மொருகனத் தவிய
வெண்ணித் தாக்கிய வெருவரு நோன்றூட்
கண்ணூர் கண்ணிக் கரிகால் வளவன்”

எனும் பொருநராற்றுப்படை அடிகளாலும் அறிவலாம். அவ்விருவரில் சேரன் புறப்புண்ணை வடக்கிருந்ததை இச்செய்யுளாலன்றி

“கரிகால் வளவனொடு வெண்ணிப்
புறந்தலைப்
பொரு புண்ணை
அறி
ருங்கின் வ
வடக்கிருந்தென”

எனும் அகநானூற்றுச் செய்யுளாலும் தெளிக. அச்சேரவரசன் ‘சேரமான் பெருஞ் சேரலாதன்’ என்பது அவனைப் பாடிய புலவர் திகைராகிய சமுத்தலையார்

“தன்போல் வேந்தன் முன்புகுறித்
[தெறித்த
புறப்புண் ணை மறத்தகை மன்னன்
வாள்வடக் கிருந்தென” எனக்கூறினமையால் பெறப்படுகிறது.

“நளியரு முந்நீர் நாவாயோட்டி
வளிதொழி லாண்ட உரவோன்”

என சேழர் குல முன்னோரொருவனுடைய வீரச் செயலைக் கூறியிருக்கிறார். இஃது சங்க நூல்களில் வேறெல்லாத் துங் காணப்பட்டிலது, “வாதராஜனை வலிந்து பலி கொண்டவனும்” எனக் கவிங்கத்துப் பாணி கூறுகிறது.

இவ்வடிகளுக்கு ‘நீர் செறிந்த பெரிய கடலின் கண்ணை மரக்கலத்தை ஓட்டிப் போர் செய்தற்குக் காற்றின்றி நாவாய் ஓடாதாக வளிச் செவ்வனை அழைத்து ஏவல் கொண்ட வலியோன்’ என்று புறநானூற்றுரையாசிரியர் பொருள் கூறுகலினாலும், சிலப்பதிகாரத்தில் ‘கடற் கடம்பெறிந்த காவலனாயினும்’ எனவும் அகநானூற்றில் ‘சேரலாதன் முந்நீரோட்டிக் கடம்பறுத்து’ எனவும் ‘சேரலாதன் மால் கடலோட்டிக் கடம்பறுத்து’ எனவும் பதிற்றுப்பத்தில் ‘இருமுந்நீர்த்துருத்தியுண் முரணியோர்த்தலைச் சென்று கடம்பு முதற் றடிந்த கடுஞ்சின முன்பின் நெடுஞ்சேரலாதன்’ எனவும் ‘மாக்கடன்க்குக் கடம்பறுத்தியற்றிய’ எனவும் கூறப்பட்டிருத்தலால் இமயவரம்பன் நெடுஞ்

சேரலாதன் தமிழகத்திற் கப்பாலுள்ள தீவொன்றில் வசித்த பகைவரைக் கப்பற்படையுடன் சென்று பொருது வென்றான் என்பது பெறப்படுதலினாலும் பழந்தமிழ்க் காவலர்களிடம் நிலப்படையே யன்றிக் கப்பற்படையும் இருந்த தென்பதும் அவர்கள் நிலப்போரின்றி நீர்ப்போரினும் வல்லுநரென்பதும் பெறப்படுகிறது.

தொடரும்.

—0-0—

“வித்தகம்”

பழைய பிரதிகளின்
கிரயம்

- 1-வது நெம்பர் தனிப்பிரதி விலை அணா 4.
- 2-வது ,, ,, ,, 4.
- 3-வது முதல் 20-வது வரையில் பிரதி ஒன்றுக்கு விலை அணா 2.

வேண்டுவோர் தபால் முத்திரை அனுப்பி பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

வித்தகம் ஆபீஸ்.

புதுவை.

—0-0—

வித்தகம்

வருட சந்தா விவரம்

முன் பணம்

இந்தியா, பர்மா, சிலோன் ரூ. 3-0-0
மலாயா, சிங்கப்பூர் } ரூ. 4-0-0
சைகோன்

வித்தக நிலையம்,
புதுச்சேரி.

—0-0—

அறிவிப்பு

கடிதர்களின்
அபிப்பிராயங்களுக்கு
அவர்களே பொறுப்பாளிகள்.

உ
திருவருள் துணை

காலமுண் டாகவே காதல்சேய்
துய்மின் கருதரிய
ஞாலமுண் டானோடு நான்முகன்
வானவர் நண்ணரிய
ஆலமுண் டானோங்கள் பாண்டிப்
பிரான்றன் அடியவர்க்கு
முல்பண் டாரம் வழங்குகின்
றன்வந்து முந்துமினே.
(திருவாசகம்.)

வித்தகம்

புதுவை,
பவ-வரு ஆனி-மீ 1உ

நிறை

நிறை என்பது என்னை? மிகுதலும் குறைதலும் அற்ற நிலையே — அசைவற்ற நிலையே — அசையாமல் அசைவதுவே — கெளண அசைவே நிறை என்று கூறப்படும். நிறையே சிவம் — அமல ஐகாரம் — வாய்மையான சத்துவம். வியாப்பியத்தின் அந்தமும் வியாபகத்தின் ஆதியும் சேர்ந்த இடம் — காணப்பட்ட இடம் இதுவே. இருவினை எனும் உடல் உயிர் அற்று அஃதாவது சமம் பெற்று — நிறை பெற்று நின்ற இடம் இதுவே. நிறை கோலாகிய மைய முள் எப்பக்கமும் சாயாது புற இயக்கம்

எனும் வெளிப்படையான இயக்கமின்றி அசையாமல் அசைந்து நிற்கும் இடம் இதுவே. அம் மையமுள் நிறை காட்டும். நிறையைக்காட்டுவதும் நிறையும் இதுவே. அமல ஐகாரமெனும் இதின்னும் நிறை பிரிந்து பஞ்சீகரணித்து வியாபகம் பெற்றதே அகிலம் — பிரபஞ்சம் (பிர = உபசர்க்கம்; பஞ்சம் — விரிவு). நிறையை அறிவது மிக அரிது. அறிந்தவரே — கண்டவரே — அடியைக் கண்டவர் — சமம் பெற்றவர் — மாண சாந்திபெற்றவர்.

“.....
ஆரியகாரணமாயத்தவத்திடைத் தாரியல் தற்பாஞ்சேர்தல் சமாதியே.”
(திருமந்திரம் — 9ம் தந். அட்டாங்க யோகப்பேறு. 8.)
எனத் திருமுலர் கூறியதும் அறிக.

ஆரியம் காரணம் வியாப்பியம் என்பன ஒன்றே. தமிழ் காரியம் வியாபகம் என்பன ஒன்றே. விரிப்பிற் பெருகும். அமயம் நேர்ந்துழி விரித்து விளக்கப்படும்.

லௌகீகம் வேறு பாரமார்த்திகம் வேறன்று. ஆதலால் காரணமாகிய நிறையை அடைவதற்கு காரியமாகிய லௌகீகத்திலும் நிறையோடு ஒழுகுதல் இன்றியமையாதது. தடாகத்துத் தண்ணீர் போல, வினைவயத்தால் ஓவாது அசைந்து நிற்கும் அஃதாவது ஊசலாடும் மனமானது அவ் ஊசலாட்டமாகிய அவச்சலனம் நீங்கிப் பணிசெய்து கிடத்தலே நிறையோடு ஒழுகுதலாகும். ஆகார பீஜ யோனி எனப்படும் முன்னிலை விவகாரங்களில் அஃதாவது அருந்தல் பொருந்தல்களில் நிறை தவறாது ஒழுகுதல் வேண்டும். மனைவி மக்கள் சுற்றம் நண்பர் பகைவர் நொதுமலர் என்னும் யார் மாட்டும் நிறை தவறாது ஒழுகுதல் வேண்டும். நிறை தவறினாலோ உள்வாகும் ஏதப்பாடுகள் அளப்பிலவாம். முன்னிலை விவகாரங்களில் நிறையோடு ஒழுகினால் அவச்சலனம் அக

லும். சரீரத்தில் சுத்த அக்கினி ஆக்கமுறும். பேரின்பமுனை அங்குரம் பெறும். இவற்றால் உடல் உயிராகிய இருவினை சமம் பெறும். அறம் பொருள் இன்பம் வீடு எளிதாம். நிறை தவறுதலால் அசுத்த அக்கினி ஆக்கமுறும். காமம், கோபம் முதலிய பகைகள் அதிகரிக்கும். இவற்றால் உடல் உயிர் சமம்பெறாதுகேடடையும்.

குறள்

நிறைகாக்கும் காப்பெவன் செய்ய மகனீர்
நிறைகாக்கும் காப்பே தலை.

(ஹை-6ம் அதி-வாழ்க்கைத் துணைநலம். 7.)

என்னும் தேவர்திருவாக்கிலும் “நிறை” என்பது முன்னிலை விவகாரங்களில் நிறை முறை தவறாது ஒழுகுதலையே உணர்த்தி நின்றது.

(இ-ள்,) மதில் முதலில் முன்னிலைகளால் அரண் செய்யும் காவல்கள் என்ன பயனைச் செய்யும்? பெண்கள் தங்கள் மதி வைராக்கியத்தால் தங்களைக் காத்துக்கொள்ளும் காவலே தலையாயது என்பதாம்.

நிறை இல்வழி எவ்வகைக் காவலும் பயனற்றதாகும் என்பது கருத்து.

நிறையுடையோர் பிறர்மேற்கொண்ட முயற்சிகளை அவர் முகம் கண் என்னும் அவயவங்களால் ஆராய்ந்தறிய வல்லராவர். அஃதாவது முன்னிலைகளைப் பகுத்தறியும் ஆற்றல் உடையராவர். வாய்மையான சத்துவமுடையார் அவரே யாதலால் உலகம் அவர் வசப்படும். ஆதலால் பேரறிவுடையாராகிய நிறையுடையார் தமது முயற்சிகளைச் செய்து முடிக்கும் வரை அவற்றிற்குரிய உபாயங்களைப் புறத்தே தோன்றாமல் வைத்துப் பிறர் ஐயுறவும் இடந்தராது தம்முடைய முயற்சிகளைத் தம் முகமுதலியவற்றாலும் வெளிப்படுத்த மாட்டார். பின்வரும் ஆன்றோர் செய்யுட்கருத்தும் இதுவேயாகும்.

நாலடியார்

ஆற்றந்தூணையு மறிவினை யுள்ளடக்கி
உலக்கமுரை யாருணர்வுடையார்—உலக்கம்
உறப்பிலைராயு மொண்மையுடையார்
குறிப்பின் கீழ்ப் பட்ட துலகு.

[ஹை—தாளாண்மை]

குறள்

கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை
[யிடைக்கொட்கி
வினற்ற விழும் தரும்.

[ஹை—வினைத் திட்டம்.]

என்றார் தேவரும்.

(இ-ள்.) ஒருவன் செய்யும் முயற்சியை அதன் பேற்றினால் புலப்படச் செய்வதே ஆண்தன்மையாகும்; அங்ஙனமாகாது முதலிலும் இடையிலும் பிறர்க்குப் புலப்படும்படி செய்வானாயின், அம் முயற்சி அவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைத் தரும் என்பதாம்.

மெய்யடியார் ஒழுக்கங்களின் உண்மைகளைப் பாமர மாக்கள் அறியமாட்டார்கள். அவர் ஒழுக்கங்களுக்குக் கேடு சூழ்ந்து அவரை அவச்சலனமடைவிப்பார்கள். ஆதலால் அம்மெய்யடியார் தமது அறிய பெரிய சிவப்பணிகட்கு இடையூறு நேராதவாறு முன்னிலைகளோடு விவகரிப்பதில் கிறைமுறை தழுவி ஒழுகுவர். இது பற்றியே “நிறை எனப்பவேது மறைபிறரறியாமை” (தொல்—பொருளியல்—பொருள்-15.) எனக் கூறினார் தொல்காப்பியரும் என அறிதற்பாற்று.

கிறையுடையவரே மதி வைராக்கியமாகிய வினைத்திட்டமும் உடையவராவர்.

குறள்

வினைத்திட்ட மென்ப தொருவன் மனத்
[கூட்ப
மற்றைய வெல்லாம் பிற.

[ஹை—வினைத்திட்டம்—1.]

(இ-ள்.) பணிசெய்து கிடத்தலில் வன்மை என்பது ஒருவனது மதி வைராக்கியமே யாகும். அம்மதி வைராக்கியத்தோடு கூடாதன வெல்லாம் வன்மையோடு கூடிய சிறந்த பணிகள் என்று சொல்லப்படமாட்டா என்பது.

மாயாதாரியமாகிய இடம் பொருள் ஏவல்கள் திண்ணியவாறிடத்தும், மதி வைராக்கியமே நேராத இடத்துப் பணி இடையூறடையும் என்பது உருத்தது.

ஆதலால் மதி வைராக்கியத்தையே வச்சிர கவசமாகப் பூண்டு நிறையோடு ஒழுகாதவழி உளவாகும் ஏதப்பாடுகள் பலவாகும் என்பது வெள்ளிடை. முன்னிலைகளை நிறைகண்டு பஞ்சீகரணிக்காத வழி முத்தியடையமுடியாது என்பதன் உண்மையும் இதுவே. அறுபான்மும்மை நாயன்மார் முதலிய மெய்யடியாரெல்லாம் குருநெறிகடைப்பிடித்துத் தம் தலை துணிக்கப்படும் வினை நேர்ந்த விடத்தும், மதி வைராக்கியத்தோடு அஞ்சாது நின்று பணி புரிந்தமையாலன்றோ எம்பெருமான் அவர் மாட்டு இரங்கி இடபாருடராய்க் காட்சி கொடுத்தனன். ஆதலால் மதி வைராக்கியமும் சகிப்புமே நிறையை அடையச் செய்யும் முக்கிய கருவியாகும் என அறிதற்பாற்று.

“அறிவுமடம்படுதலும் அறிவு நன்குடை
[மையும்”

(சிறுபாணற்றுப்படை—216.)

என்னும் சங்கச் சான்றோர் வாக்கும் முன்னிலைகளை நிறையோடு தழுவுதலையே உணர்த்தி நின்றது. பாமரராகிய முன்னிலையோரின் தன்மைகளைப் பகுத்தறியாது அரிதிற் கற்ற அரும் பொருள்களை அன்றார் செவிமாட்டினால் அதனால் ஏற்படும் கையறவோ மிகப் பெரிதாம்.

இவ் வுண்மையையே

குறள்

ஒளியார்முன் னெள்ளிய ராதல் வெளியார்
[முன்
வான்சுதை வண்ணங் கொளல்.

[ஹை—அவையறிதல், 4.]

என்பதனால் விளங்க வைத்தனர் தேவர்.

(இ-ள்.) தாம் கூறுவனவற்றை உணரும் மதிப்பொலிவுடையார் மாட்டு மேலான பொருளுரைகளைக் கூறித்தாமும் அறிவுடையாராகும்;

உணரும் ஆற்றலும் காதலும் இல்லாத அறிவிலார் மாட்டு அவர் மதிக்கு மாறு தாமும் அரும் பொருள்களைக் கூறாது அறிவிலாராய் நடிக்க வேண்டும் என்பதாம்.

கைவல்லிய நவநீதம்

காமமாதிகள் வந்தாலுங் கணத்தின்போ
[மனத்திற் பற்றார்
தாமரையிலைத்தண்ணிர் போற் சுகத்தொடுங்
[கூடிவாழ்வார்
பாமரரெனக் காண்பிப்பார் பண்டிதத்
[திறமை காட்டார்
ஊமருமாவி ருள்ள த்துவகையாஞ்
[சீவன் முத்தர்.

எனவும்,

குமரகுருபரர்

கற்றன கல்லார் செவிமாட்டிக்கையறாஉம்
குற்றம் தமதே பிறிதன்று—முற்றுணர்ந்தும்
தாமவர் தன்மை உணராதார் தம்முணரா
வதிலரை நோவ தெவன்.

எனவும் ஆன்றோர் கூறியனவும் ஈண்டு நோக்கற்பாலன.

மேலே கூறியவாறு நிறையோடு ஒழுகாதவழி அஃதாவது முன்னிலைகளை நிறைகண்டு பஞ்சீகரணிக்காத விடத்து ஒருவன் வாழ்க்கை இனிதின் இயலாது. அவன் எத்துணைப்பெரிய தவமுடையவனே யாயினும் தென்புலக் கோமகனுக்கு நல்விருந்தாதல் திண்ணம். கிறை கொண்டால் மூலன்; கிறை விண்டால் காலன். கிறையே

நடுவு நிலைமையுமாம். நிறை ஒத்தால்
—பொருந்தினால் காலன் மூலனாகி
றூன். வாய்மையான நடுவு நிலைமை
யுடையவர் நிறை தவறமாட்டார். பின்
வரும் பிரபல சுருதிகள் இவ் வுண்மை
களை நன்கு புலப்படுத்தும்.

அப்பர் தேவாரம்

நடுவி லாக்காவன்வந்து நனுகும்போதரிய
[வொண்ணு
அவெனவஞ்சுபுகமவைதனக்காற்ற
[லாகேன்
படுவனபலவுங்குற்றம்பாங்கிலாமனிதர்
[வாழ்க்கை
கெடுவதிப்பிறவி சி சி கிளரொளிச் சடை
[யினீரே.
(ஹை-தனித்-திருநேரிசை. 10.)

மறைகொண்ட மனத்தானே மனத்துளே
நிறை கொண்ட நெஞ்சினுள்ளுற
[வைவ்மிளே
கறைகண்டனுறையுங் கடம்பந்துறை
சிறைகொண்ட வினை தீரத் தொழுமினே.
(ஹை-திருக்கடம்பந்துறை — திருக்குறுந்
தொகை. 5.)

வேதமோ திவந்திப்புளுந்தாரவர்
காதில்வெண்குழைவைத்த சபாலியார்
நீதியொன்றறியார் நிறைகொண்டனர்
பாதி வெண்பிறைப் பாசூடிகளே.
(ஹை-திருப்பாசூர்-ஹை-8.)

பிரையுஞ்சூடி நற்பெண்டொடணுகிய
நிறையு நெஞ்சமு நீர்மையும் கொண்ட
[வன்
அறையும் பூம்பொழிலாவதெண்ணே
இறைவனென்னையுடையவென்னுமே.
(ஹை-திருவாவடுதறை ஹை 8.)

நிறையோடு பொருந்தி நிறறலால்
ஆம் பயன் என்னை? உடல் உயிர் சமம்
பெறுதலாகிய இருவினை ஒப்பு மல
பரிபாகம் உண்டாகும் என்பது. இத
னால் சிவத்துவம் மாறும்—பசு கரணங்
கள் பதி கரணங்களாகமாற்ற மடையும்.
சிவத்துவம் பொருந்திய ஐம்புலனும்
மாற்றமடையும்—அமலமடையும் என்
பது பின்வரும் பிரமாணத்தால் நன்கு
புலப்படும்.

அப்பர் தேவாரம்

நீற்றினுனிமிர்புன்சடையான்விடை
ஏற்றினுனெமையானுடையான் புலன்
மாற்றினுன் மயிலாடுதுறையென்று
போற்றுவார்க்குமுண்டோபுவி
[வாழ்க்கையே.

(ஹை-திருமயிலாடுதுறை—திருக்குறுந்
தொகை, 7.)

நிறையுடையார்க்கு ஆக்கமுறும்?
மதி வைராக்கியத்தாலும் பொறை
யுடைமையாலும் ஆக்கமுறும் என்பது.
தன்மாட்டும் பிறர்மாட்டும் உளவாகும்
மாயா காரியமாகிய நன்மை தீமைகளில்

நன் கொடை.

“வித்தகம்” எனும் எமது பத்
திரிகைக்கு மனமுவந்து நன்கொ
டையாக ரூபா மூன்று அளித்த
சிலோன் (Ceylon) கொழும்பு
(Colombo) மருந்து இலாக்கா
(Medical Department) திரு
வாளர் டாக்டர். ஏ. டி குரியன்
(Dr. A. T. KURIEN) அவர்
சுருக்கு எமது மனமாந்த
விணக்கம் என்றும் உரிமையாகப்
பாலது.

[ப-ர்]

விருப்பும் வெறுப்பும் இன்றி அவற்
றைச் சகித்து மனம் சலனமடையா
திருப்பதே பொறையுடைமையாகும்.
இவற்றைச் சகிக்க முடியாது அவச்
சலனமடைவதே பொறுமை எனப்
படும். மாயாகாரியமடைய நன்மை
தீமைகள் ஊழான் உளவாவனவே
யன்றி யாம் கருதியவாறு ஆவனவல்ல
எனத் துணிந்து நெஞ்சத்துக்
கோடாது நிறறலாகிய நடுவு நிலை
மையே பொறையுடைமையும் அதன்
பயனாகிய நிறையுடைமையுமாம். இப்
பெற்றி கைவரப் பெறுதல் அரிதினும்
அரிதாகும். பின்வரும் தேவர் திரு
வாக்குக்கள் இவ் வுண்மைகளை நன்கு
புலப்படுத்தும்.

குறள்

நிறையுடைமை நீங்காமே வேண்டிற்
[பொறையுடைமை
போற்றி யொழுகப் படும்.

(ஹை பொறையுடைமை 4.)

(இ-ள்.) மனம் சலனமற்று அஃதா
வது கீழ் நிறை ஐகாரப் பொலிவாகிய
அவச்சலனமற்றுச் சாந்திபெற்றிருத்
தலை ஒரு வன் விரும்புவாயின்
அவன் சகிப்பு என்னும் குணம்
தன்னை விட்டு நீங்காதவாறு அதனைச்
காத்து ஒழுகவேண்டும் என்பதாம்.

கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமே சான்றோர்க் கணி.

(ஹை-நடுவு நிலைமை. 5.)

(இ-ள்.) இருவினைப் பயனாகிய
கேடும் ஆக்கமும் ஒருவனுக்குக் கரு
வில் அமையப் பெற்றன; ஆதலால்
இவ் வுண்மையை அறியாது, அவை
இப்பொழுதே புதியனவாகக் கருதி
அவை காரணமாக மனம் நிறை
பிறழ்ந்து நில்லாது நடுவு நிறறலைப்
பொருந்துதல் சால்பு என்னும் நிறை
யுடையோர்க்கு அழகாம் என்பது.

உடலுயிர் இருவினை சொரூபமாக
லான் அவ்வினைகளான் உளவாகும்
கேடும் பெருக்கமும் கருவுப்பட்டன
என்பாராய் “கேடும் பெருக்கமும்
இல் அல்ல” என்றார். வினைவயத்தான்
உளவாகும் நன்மை தீமைகளில் நிறை
யில்லாத அவாவினால் விருப்பும் வெறுப்
பும் உற்று அவச்சலனமடைந்து நடுவு
நிலைமை குன்றுவது அஃதாவது நிறை
பிறழ்வது ஆற்றிவு பூரணம் பெற்ற
மானிடர்க்கு அழகன்று என்பது
கருத்து.

ஆற்றிவு பூரணம் பெறாத உலகமாக்
கள் நிறை முறை அறியார். எவ்வெவர்
எவ்வெக்காலத்தில் எவ்வெவ் வினையை
வினைத்தனரோ அவ்வவ் வினை
வினைவே முன்னிலையன்றி வேறு
முன்னிலை இல்லை என உணர முடி
யாமையே நிறை பிறழ்ச்சியை உள

தாக்கும் பொருமை என்னும் அழுக் காற்றுக்குக் காரணமாகும். இவ்வாறான அறியாமையால் முன்னிலைகளில் குறை காண்பதும் வெறுப்படைவதும் விருப்படைவதும் அம் முன்னிலைகளைத் தற்சுதந்திரத்தால் அடிமைப்படுத்த முயன்று அவற்றுக்கே அடிமையாவதும் அதனால் நிறை பெறாது மனம் அவச்சலனமடைந்து சாதலடைவதுமே அகில மாக்கள் மாண்பு. உலகில் உணவுகளை நிறை கண்டு அருந்துபவரைக் காண்பதுமே அரிதாகும். சரீரமும் மனமும் தூய்மை அடைவதற்கு உணவு முக்கியம் என்பதை அறிவார் மிக அரியர். நிறை கொண்டு அருந்தினால் அருந்தியது பொருந்தும். அதனால் அசுத்த நிறையாகிய மாயை அணு அணுவாக அனந்தலடையும். அமல நிறை ஆக்கமுறும். நிறை சுத்தமும் அசுத்தமும் என இருவகைப்படும். சீழ் நிறைப் பொலிவாகிய அசுத்தம் அமலமாக மாறுதல் அடையவேண்டும். அமல நிறையே சத்துவம்-சிவம். உண்மைச் சத்துவமுடையார் தூலம் அமலமடையும்—சூக்குமமாகும்— பிரணவ ததுவாகும். அமல நிறை ஆக்கமுறப் பெற்ற மெய்யடியார் தூலம் பிணமாகி விழ இறந்து பிறவி வலைப்படமாட்டார். உலகு கண்டு போற்றும்படி தூலத்தோடு மறைந்து உண்மைச் சைவமுத்தியடைவர். ஆதலால் அமல நிறை ஆக்கமுறதற்கு முன்னிலைகளை நிறைகண்டு பஞ்சீகரணித்தல் இன்றியமையாத தென்பது நிச்சயமாகும்.

இது காறும் கூறியவைகளால், நிறை இன்னது என்பதும், காரணமாகிய நிறையை அடைவதற்கு காரியமாகிய லௌகீக விவகாரங்களில் நிறை முறை தவறாதிருத்தல் அவசியம் என்பதும், நிறையை அடையப் பெற்றோர் உண்மை முத்தி அடைவர் என்பதும் பிறவும் ஒருவாறு உணரப்படும்.

சுபம்.

வித்தக மதிப்புரை.

யாழ்ப்பாணம் தென் கோவை தமிழ்ப்பண்டிதர் ச. கந்தையப் பிள்ளை அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்ட இவ்வாரப் பத்திரிகை நமது பார்வைக்குக் திடைச்சப் பெற்றோம். இது ஒவ்வொரு விடயமும் தோறும் வெளிவருகிறது. இவ்விதத்தில் பிரம்மசார்யத்தின் பெருமையை வேதாகமங்களைக் கொண்டும் திருவாசகம், திருவாய்மொழி, திருமந்திரம் முதலிய நூல்களைக் கொண்டும் இதனாசிரியர் நன்று விளக்கிக் காட்டியிருக்கிறார். இதனால் மதவிரோத மில்லாத வழியில் நடத்தப்படுவதாக நன்கு புலனாதால் மதப்பற்றுள்ள தமிழ்பிமானிகள் ஒவ்வொருவருக்கும் பேருதவியளிக்கக் கூடும். செந்தமிழ்சொல் நிரம்பிய இப்பத்திரிகை தமிழ்பிமானிகளுக்கு அதிக சந்தோஷத்தை தரக் கூடியதாக இருக்கிறது.

குறிப்பு:—எமது “வித்தக” த்தில் வெளிவந்த கட்டுரைகளைச் செவ்வனம் ஆராய்ந்து, அவை மதவிரோத மில்லாத வழியில் இயலுதல் நன்கு புலனாகின்றமையால் தமிழ்பிமானிகட்குப் பேருதவி புரிந்துமகிழ்வுட்கின்றன எனவும், ஷே இல. 26. வெளிவந்த “பிரமசாரியம்” என்னும் விஷயம் பிரபல சருதிகளாகிய சம்ஸ்கிருத வேத தமிழ் வேதப் பிரமாணங் கொண்டு நன்கு விளக்கி எழுதப்பட்டது எனவும் அபிமானப்பேயால் ஆவேசிக்கப்பட்டு ஒருபாற கோடாது தங்கள் தூய உள்ளத்து எழுந்த ஆராமை மிகுதியால் உண்மையை உவகையோடு உரைத்து மேலே காட்டிய மதிப்புரையை அளித்த வைதிகப் பிரமாண குலதிலகர்களும் சம்ஸ்கிருத மஹா பண்டிதர்களும் வேதசிவாகமாதி பல சாஸ்திர விற்பன்னர்களமாகிய “ஆர்யதர்மம்” என்னும் அரிய பெரிய திராவிட வாரசங்கியையின் ஆசிரியர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த

வணக்கம் என்றும் உரிமையாகற்பரலதே என்பதனை மிக்க பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றோம்—இத்தகைய மதிப்புரையை அளித்த வாற்றால்,

கற்றறிந்தார்கல்விவளங்குங்கசுடற்சொற்றெரிதல் வல்லாரகத்து.

(குறள் 72-அதி. அவையறிதல் சே. 7)

என்னும் பொய்யாமொழிக்கு இலக்கியம் புதுக்கிய இவ் ஆசிரியர்களும், வேதசிவாகமாதி சகல சாஸ்திர விற்பநர் மலிந்த கும்பகோணத்து ஸ்ரீஸ்ரீ வி. ஜகதீசுவர சாஸ்திரிகள், அக்னிஹோதரம் கோபால தேசிகாசாரியார் இவர்களால் நடாத்தப்படும் இவ்வாரவெளியீடும் நீடு வாழும்படி எல்லாம்வல்ல சித்தனாகிய எம் பெருமான் இணையடிமலர்களை இறைஞ்சுகின்றோம்.

[ப—ர்.]

சுத்தசாதகம்

துறவின் நன்மையையும், தேகம் சித்திபெற்றால் முத்தியுண்டாமென்பதன் நன்மையையும், சாதன சதுஷ்டயத்தின் நன்மையையும், மகாவாக்யத்தின் பொருளையும், சொரூபானுபவத்தின் நன்மையையும், வேதாகமங்கள் கருத்துவகையால் வேறுபாடின்றியிருக்கும் வகையையும், தத்துவஞானத்திற்குப் பரம்பரா சாதனமாயுள்ளவைகளின் நன்மையையும், உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் செப்பமாக விளக்கியுள்ள இந்நூல் துக்கநிவர்த்தியிலும் பரமாதந்தப் பிராப்தியிலு மிச்சையுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் அத்தியாவசியமாய் அறிய வேண்டற்பாலதா மென்பது குன்றின் மேலிட்ட விளக்காம்.

வேண்டுவோர் அணு 0—2—9

தபால் முத்திரை அனுப்பி பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

நந்தி வெளியீட்டு மன்றம்.

புதுவை, (F. India.)

உடலுயிர்ச்சம்பந்தம்

(24-ம் வாரத்தொடர்ச்சி)

இப்படியை அடைந்த காலத்திற் றுன் மணிவாசகப் பெருமான் திருக் கழுக்குன்றப் பதிகத்தை அருளிச் செய்தனர். அப்பதிகத்தில் திருப் பாட்டிறுதிதோறும் “காட்டினாய்கழுக் குன்றிலே” என்று அருளிச்செய்யப் பட்டது. எதனைக்காட்டினார் சிவபெரு மான்? எதனைக்கண்டார் மணிவாசகர்? இதனை ஆழந்து நோக்கினார் உண் டோ? ஒருவன் இப்பூவுலகத்தை ஆளும் ஏகச் சக்கிராதிபதியாய் இருப் பினும் இந்திரபோகம் தனக்கு இல்லையே என்னும் குறை அவனுக்கு உண்டு. இப்படியை அடைந்த மெய் யடியார் நிலையோ அவ்வாறன்று. எதனை நினைப்பினும் அது இயங்கும்; முன் வந்து நிற்கும். சகல போகங்களை யும் நினைத்தவண்ணம் ஆக்கும் ஆற்ற லுடையவர் இப்படியை மிதித்தவரே யாதலால், யாவற்றையும் நிறைகண்டு கொண்டு அதுபவித்த பின் உபரதி பெறுதற்குரியார் — உண்மைத் துற விற்குரியார் இவரே என அறிதல் வேண்டும். எவ்வகையான சுகத்தையு ம் பூரணமாய்க்காணும் வல்லபம் இல்லாதவன் அவற்றை வெறுத்தேன் துறந்தேன் என்றால் அக்கூற்று வாய் மையாகுமா? யாவற்றையும் கண் டன்றே அதுபவித்தன்றே தன்னி டத்தில் இருக்கப் பெற்றன்றே ஒரு வன் அவற்றைத் துறக்க வேண்டும்? ஆதலாற்றான் இப்படியை மிதித்து — இப்படியில் ஏறி நின்று யாவற்றையு ம் கண்டு—பூரண அமலம் பெறுதற் குரிய கருவிகளைக் கண்டு அதுபவித்து உய்தியடையவேண்டும் என்பது.

வீழ்நாள் படாமை நன்றற்றி
[னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குந் கல்.

(இ-ள்) வீழ் நாள் படாமை ஒருவன் நன்று ஆற்றின்—முதற்படியை மிதித் தமையோடு அமையாது மேல்படி யேற்றம் பெறுதற்கேற்ற ஒழுக்கத் தினின்றும் தவறும் நாள் உள்வாகா மல் ஒருவன் சற்குருநாதன் விதிப் படி அறத்தைச் செய்வானாயின் (அஃதாவது அறத்தாறு ஒழுகுவா னாயின்) அஃது வாழ் நாள் வழி யடைக்கும் கல் — அவ்வொழுக்கம் அவன் உலகில் மேல் வாழும் நாள் வருகின்ற வழியை அடைக்கும் கல் லாகும் என்பது.

அவன் மீண்டு வாரா உண்மை நிலையை அடைதல் திண்ணம் என்ப தாம்.

பழியஞ்சிப்பாத்து ணுடைத்தாயின் [வாழ்க்கை வழியெஞ்சு லெஞ்ஞான்று மில்.

(இ-ள்) வாழ்க்கை பழி அஞ்சிப் பாத்து ஊண் உடைத்தாயின் ஒரு

வன் வாழ்க்கையானது (நிறையும் இனமும் அறியாது இச்சைப்பட்ட தையெல்லாம் உண்ணுதலால் உள் வாகும்) பழிக்கு அஞ்சி முன்னிலை உணவுப் பொருள்களில் தன் சரீரத் துக்கு இனமானவை இன்னவை எனப்பகுத்து அறிந்து உண்ணுதலை உடையதாயின், வழி எஞ்சல் எஞ் ஞான்றும் இல்—அவன் படியேற்ற நெறி பூரணமாக நின்றலே யன்றிக் குறைவுபடுதல் ஒருபோதும் இல்லை என்பது.

முன்னிலைப்பொருள்களை நிறை கண்டு பஞ்சிகாணித்து அருந்துதலால் அருந்தியது பொருந்தும். பொருந்து தலால் பழி பாவங்களை விளைக்கும் காமம் கோபம் முதலிய குணங்கட்குக் காரணமாய்ச் சாதலைத் தருவதாய்ச் சரீரத்தள்ள அசத்த நிறை யென் னும் பாசம் அணு அணுவாக அனந்த லடையும். இத்தனால் முத்தி வழியாகிய படியேற்றம் இனிதின் இயன்று வீடு பேறு உளதாம் என்பது.

(தொடரும்)

வித்தகம்

முதல் வருட ஆறுமாத சஞ்சிகைகள் புத்தகமாக கட்டப்பட்டன.

முதுகில் தோல்—கலிக்கோ (Half Leather—Calico Bound)	... 2 8 0
முழு கலிக்கோ— (Full Calico Bound)	... 2 4 0
முதுகில் கலிக்கோ—மார்பில் தாள் (Calico-marble Bound)	... 2 0 0

(தபால் செலவு பிரத்தியேகம்)

வித்தகம் ஆபீஸ்,

புதுவை.